

Híd a semmibe: Az Új Yalu-folyó Híd



A Yalu folyó mintegy 800 kilométeren keresztül határfolyóként kanyarog Kína és Észak-Korea között. Nem sokkal azelőtt, hogy elérné a Sárga-tengernél a torkolatát, található a kínai határváros, **Dandong**.

A kínai kormányzat még a hülye sérójú Cartman **Kim Jong Un** hatalomra kerülése előtt valahogy kiegyezett a faterjával, **Kim Jong Il**-lel, hogy az 1945-ben épített, és napjainkra már kissé elaggott híd helyett építenek egy másikat, melyen keresztül egy autópályát átvezetve összekötik a két országot.

Az **Új Yalu-folyó Hídat** a kínaiak, a hozzá csatlakozó úttal együtt mintegy 350 millió dollárból meg is építették, de az átadására már nem került sor, az ugyanis az Észak-Koreában egy szántóföld közepén végződik.

Un ugyanis a maga részéről semmisnek tekintette apja szerződését, és nem építették meg a hídhoz kapcsolódó utat. Ráadásul az eredeti szerződés háromoldalú volt, tehát míg Kína vállalta a híd és az odavezető autópálya kiépítését, Dél-Korea finanszírozta volna annak a folytatását egészen **Szöulig**.

Az öntörvényű vezérnek ez a döntése persze eltörpül amellet, ahogy mi mellett népét a nyomorba taszítja, atombombával játszadozgat és saját rokonait légvédelmi ágyuk csövére kötözve iktatgatja ki.

Mindenesetre ez a döntése egyrészt azért meglepő, mert gyakorlatilag az utolsó, vele (főleg

gazdasági okokból) még némileg és viszolyogva szimpatizáló Kínával keménykedik, másrészt viszont ezen a határon bonyolódik országa külkereskedelmi forgalmának több mint hetven százaléka.

A kínaiak jelenleg azzal fenyegették meg az észak-koreaiakat, hogy a régi hidat le fogják zárni, ezzel megszüntetve a teljes határon átívelő forgalmat. Ennek a döntésnek elsősorban biztos, hogy Észak-Korea szenved meg az kárát, hiszen jelenleg 5,4 milliárd dollárnyi szén és ásványi anyagot cserél el nagyszomszédjával a hídon élelmiszerre és technikai eszközökre. A határ lezárásával viszont Kína is meglehetősen rosszul járna.

Dandong

A határváros a semmiből nőtt ki magát a határfolyó északi partján, és a kínai városfejlődések dinamikáját követve az utóbbi pár évben villámgyorsan egy 850.000-es „városkává” hízott, 30 emeletes toronyházakkal és ingatlan-boom-mal.



Az egész fejlődésnek a háttérben nyilvánvalóan az áll, hogy ez a két ország közötti szinte az egyetlen határváros, így a fejlődés legfőbb kiváltója az volt, hogy a kínai kormányzat bőséggel investált a határforgalom bővülésébe. Ennek a gazdasági fejlődésnek a dinamikája most megtörni látszik.

A régi – a „Barátság” híd – már régóta felújításra szorulna, a hatalmas teherforgalmat csak néha színesíti egy-egy tehervonat áthaladása a hídon, személyforgalom sem autóval, sem már formában nem nagyon van. A hídon magánszemélyként jószerivel csak észak-koreai funkcionáriusok és hivatalos kereskedők jutnak át (élve) a túlpartra, de ők ott is csak hazai tulajdonú hotelekben szállhatnak meg.



A város jövőjét így kissé beárnyékolja a fagyossá vált jó rossz-szomszédi viszony, azonban nincs még minden veszve, ugyanis a határvárosnak van még egy húzóágazata:

A katasztrófa-turizmus

Az, ami egy-két évtizeddel ezelőtt a japán turista volt, az napjainkra a kínai turistává vált. Azt, amitől egy jobb érzésű világlátott ember viszolyog, a kínai turisták nyíltan és tömegesen felvállalják; a nyomor-turizmust.

A kikötőből óránként futnak ki zsúfolt fedélzettel a hajók, melyek olyan közel merészkednek a folyó közepén húzódó határhoz, amennyire lehet, közben utasaik mohón vizslatják távcsövekkel és mobiljaikkal a túlsó partot, az ott regnáló diktatúra legapróbb jeleit is rögzítve.



Az őrtornyokból kukkoló örökről és a kényszerből vizibivalyokkal szántó parasztokról valószínűleg már összességében több fénykép készült, mint mondjuk az Eiffel-toronyról, mondjuk annak megépülte óta. Ezek az emberek persze utána elmennek a városban az autentikus koreai éttermekbe, melyeket dél-koreai üzletemberek nyitottak, és a kimcsi majszolása közben elszörnyülködnek, hogy milyen lehet az élet az elfajzott kommunizmusban, ott délen, a dagadt harmadik Kim („Fatty Kim the Third”) rémuralma alatt.

A Tienanmen tér emléke lassan a feledésbe merül, és nincs is annál szórakoztatóbb dolog, mint olyan emberek nyomorán álméltkodni és/vagy csámcsogni, aki nagyobb szarban vannak, mint mi (ők).

Kedves olvasóm! Ha már idáig eljutottál az olvasásban, talán joggal feltételezhetem, hogy nem volt teljesen érdektelen számodra ez a bejegyzés. Jaj, le ne ixelj még; nem pénzt akarok tarhálni.

Pusztán annyit kérek, hogy ha van olyan ismerősöd, akivel jól tudnál vitatkozni az itt leírtakról, vagy csak simán megosztanád vele, kérlek, ne késlekedj!

Továbbra is keresek megjelenési lehetőséget az írásaim számára. Ha esetleg van ötleted, oszd meg velem! Elérhetőségeim az [Impresszum](#)ban találhatók.

A passport.blog jelenlegi egyetlen megjelenési lehetősége a Facebook. Ha értesülni szeretnél az új bejegyzésekről, kövesd a [Bolyongó Facebook](#) oldalt.

Ha szeretnéd a bejegyzést kinyomtatni, vagy önálló formában menteni, ennek a legegyszerűbb módja a PDF formába konvertálás. Ezt a jobb oldali, fentről negyedik (Adobe) ikonnal teheted meg.

Eddigi bejegyzések a bolyongó.hu-n

Az összes bejegyzés ABC-be rendezett [indexe itt található](#). A blog helyekhez köthető bejegyzései a google.maps térképen is megtalálhatók: [A világ valódi csodái](#). A mostanában a blogon megjelent írások a [főoldalon jelennek meg](#).

2026/05/28 18:05

Források

bbc.com: Dandong: [North Korea's most surprising border](#)

hurryingly4.rssing.com: [North Korea](#)

mainepublic.org: [A Chinese Border City Gives Tourists A Glimpse Of Life In North Korea](#)

[híd, építészet, diktatúra, 2017, Kína, Észak-Korea, Dél-Korea, Kim Jong Il, Kim Jong Un, világjáró, Dandong, katasztrófa-turizmus, elhagyatott, Yalu-folyó, Barátság-híd, de minek](#)

Bejegyzésmegtekintések száma: 68

From:

<https://mail.bolyongo.hu/> - **bolyongó**

Permanent link:

https://mail.bolyongo.hu/doku.php?id=passport:hid_a_semmibe

Last update: **2026/04/21 12:29**

